

STIRBER LAJOS

FENNÁLLÁSÁNAK 25. ÉVFORDULÓJÁT ÜNNEPELTE AZ IPOLYSÁGI SZONDY GYÖRGY GIMNÁZIUM BARTÓK BÉLA IFJÚSÁGI VEGYESKARA

„A zene lelki táplálék és semmi más-
sal nem pótolható. Aki nem él vele: lelki
vérszegénységben él és hal.”

(Kodály Zoltán)

2016. május 6-án megtisztelő meghí-
vásnak tettünk eleget: a Szlovákiai Ma-
gyar Zenebarátok Társasága képvisel-
tében Szalay Szilvia, a társaság elnöke
és jómagam jelen voltunk az ipolysági
Szondy György Gimnázium 25 éves
Bartók Béla Ifjúsági Vegyeskarának
ünnepi hangversenyén.

Már maga a hangverseny helyszí-
ne, a helyi zsinagóga, egyszerűségével,
fehérre meszelt falaival – a bent ülő
kórus, a fehérbe öltözött ifjak, a tisztaság látványa – ünnepi atmoszférát
teremtett. A jubiláló kórus a Hymnus
de Spiritu Sancto című énekkel való
színre vonulása még fokozta az ünnepi
hangulatot. N. Tóth Anikó, a hang-
verseny szóvivője az egybegyűltek kö-
szöntése után felkonferálta a jubiláló
kórus első műsorblokkját, melyben
egyházi művek csendültek fel (L.
Bourgeois: a 131. genfi zsoltár Szen-
czi Molnár Albert fordításában és
Ádám Jenő feldolgozásában; J. Rutter:
A Clare Benedicton; M. L. Lightfoot:
Dona nobis pacem; P. Sosa: Allí está
Jesús). Zongorán közreműködött
Miroslav Zajac, vezényelt a kórus ala-
pító karnagya, Béres Gábor.

A szívet, lelket gyönyörködtető
„mennyei muzsika” elhangzása után az
iskola igazgatónöje, Petrezsél Zsuzsan-
na méltatta a jubiláló kórus sikeres te-
vékenységét. Többek között elmondta:
„Az elmúlt évtizedek alatt közel 300
kórustag cserélődött ki, akik felejthe-
tetlen élmények birtokába jutottak az
„énekkaros” évek alatt. (...) Gimnáziumi
éveik egyik meghatározó élménye az
énekkar (...), mert az igazán fontos és
értékes dolgok nyomot hagynak az em-
ber életében. A kórusének a lélek táplá-
léka, amely valóban megtart és felemel,
nevel, nemesít és formál. Hogy iskolánk
ilyen irányú képesítést is biztosítani tud,
azért hála és köszönet Béres Gábor kar-
nagynak és N. Tóth Anikónak, akik fá-
radságot nem kímélve, minden erejük-
kel és tudásukkal végzik immár 25 éve
ezt a sokszor nem egyszerű, de annál
értékesebb művészi munkát.”

Az igazgatónö szívet melengető kö-
szöntőjét hallgatva jutott eszembe tanít-
mesterünk, Kodály Zoltán „üzenetei-
nek” egyike, amelyet a kórusalapítással
kapcsolatosan így fogalmazott meg:
„Nem kell hozzá más, mint néhány
énektanár, aki déli harangszókor nem
dobja vissza a maltert a vakolóládába.
Akinek lelki szükséglete az a kis mun-
katöbblét, amire hivatala nem kötelezi,
de ami éppen a hivatalos munka ízét,
lelkét, értelmét adja meg”. Béres Gábor
tanár úr példája azt mutatja, hogy a
kórusalapítónak még csak zenetanár-
nak sem kell lenni, hiszen a karnagy úr
vegytanos, nem zenezakos. Azonban
a 25 év ékes bizonyítéka annak, hogy
olyan pedagógus, aki déli harangszó-
kor nem dobja vissza a maltert a va-
kolóládába. Az énekkarnak már ha-
gyománya van az iskolában. Kialakult
ritmus szerint él – csütörtök délután
próba, ősszel palásti alkotótábor, ad-
venti hangverseny, pünkösdi koncert,
egyre gyarapodó fellépés itthon és kül-
földön – Ipolynyék, Ipolybalog, Nyit-
ra, Túrócszentmárton, Budapest, Vác,
Eger, Valašské Meziříčí; háromévenként
Csengő Énekszó, a szlovákiai magyar
gyermek- és ifjúsági kórusok országos
fesztiválja, ahonnan 1995 óta a kórus
ezüst- és aranykoszorús minősítéssel
tér haza. Mi több: Béres Gábor karnagyi
tevékenységéért már különdíjban is
részesült. Gimnáziumunkban a 25
éve működő vegyes kar a hiányzó
zeneoktatást hivatott pótolni – mondta
el őszinte nagyrabecsüléssel iskolája
kórusáról és kollégáiról Petrezsél
Zsuzsanna igazgatónö. Hallgatva az
igazgatóasszony kedves köszöntőjét
újabb Kodály-üzenet jutott eszembe:
„Nekünk ma védekeznünk kell a nyil-
vánosság, a levegő művészetpusztító
bacilusai ellen. Meglehet, vannak, akik
művészet nélkül is boldogok. Ignoti
nulla cupido. Ne irigyeljük őket. Igye-
kezzünk a bennök elsorvadt nemes
szervet a fiatalság tömegeiben fejlesz-
teni”. És továbbfűződött bennem a gon-
dolatsor: milyen jó, hogy az üzenetnek
Ipolyságon vannak értői és megszívle-
lői; és milyen jó lenne, ha minden kö-
zépiskolánkban lennének ilyenek! A
hangverseny a – Béres Gábort egykor
kórusalapításra inspiráló baráti kórus –

a balassagyarmati Balassi Bálint Gim-
názium Vegyes Karának szereplésével
folytatódott, vezényelt Pásztorné Bosák
Éva tanárnő, zongorán Molnár Ottó ta-
nár úr közreműködött.

Már hagyománnyá vált, hogy
az ipolysági Bartók Béla Ifjúsági
Vegyeskar jubileumi hangversenyein
a zenei pályára lépett egykori kórusta-
gok is fellépnek. A visszatérő vendégek
egyike Híves Mária énekművész, tanár,
aki ezen a hangversenyen Katarína
Mózerová zongorakíséretével kétszer is
fellépett: Erkel Bánk bán című operájá-
ból Melinda áriáját (Álmodj szelíden),
később pedig Puccini Gianni Schicchi
c. operájából Lauretta áriáját énekelte,
nagy tetszést aratva. Csakúgy nagy si-
kert aratott a jubiláló kórushoz szoros
szálakkal kötődő Klukon Krisztián, a
Pozsonyi Zeneművészeti Főiskola hall-
gatója gitárjátékával és a gimnázium
harmadikos diákja, Novák Bernadett
fuvolajátékával.

Az ismét színre lépő jubiláló kó-
rus a repertoárján lévő világi mű-
vekből adott ízelítőt (Bárdos Lajos:
Gaudeamus igitur, Thoinot Arbeau:
Ófrancia táncdal, Miroslav Hroněk:
Prší, prší, Maros Rudolf: Négy népdal),
s aratott megérdemelt, nagy sikert.

Majd Szalay Szilvia szólt a kórushoz:
gratulált a szorgos munkával teli, felet-
tebb eredményes 25 évhez, s csakúgy
a nívós hangversenyhez. Köszöntő-
jét a zene küldetéséről szóló Berkesi
Sándor-idézettel zárta: „A rosszat fe-
lejtse el, a jót őrizd meg és add tovább.
Add tovább, mert a világon ezért va-
gyunk!!! Ha kapunk valamit, aminek
örülünk, s amire úgy érezzük, hogy
szükségünk van, azt kötelességünk to-
vábbadni.”

A hangverseny záróakkordjaként
az egyesített karok s a hozzájuk társu-
ló (szép számban megjelent) egykori
„szondysok” előadásában elhangzott
Bárdos Lajos Dana-dana, valamint Ko-
dály Zoltán–Berzsenyi Dániel A ma-
gyarokhoz c. kánonja, az előbbi Béres
Gábor, az utóbbi Pásztorné Bosák Éva
vezényletével.

Bravó, ipolysági Bartók Béla Ifjúsági
Vegyeskar, Béres Gábor karnagy úr és
kedves N. Tóth Anikó! További sikeres
25 éveket kívánunk!